

AUTOREFERAT

Urodziłem się 12 grudnia 1946 roku w Toruniu w rodzinie nauczycielskiej. Nauki szkolne pobierałem w Warszawie; maturę zdałem w Liceum Ogólnokształcącym nr 1 na Żoliborzu w roku 1964. Dyplom magistra fizyki uzyskałem na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego w roku 1969, pisząc pracę zatytułowaną *Geometria konforemna czasoprzestrzeni w ujęciu R. Penrose'a*. Zostałem wtedy asystentem w Instytucie Fizyki Teoretycznej UW, a po roku pracy awansowałem na stanowisko starszego asystenta.

W roku 1973 obroniłem pracę doktorską pt. *Wpływ skrzywienia czasoprzestrzeni na strukturę modeli Wszechświata*. Za dysertację doktorską otrzymałem nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Promotorem zarówno mojej pracy magisterskiej jak i doktorskiej był profesor Andrzej Trautman. Następnie przebywałem na 8-miesięcznym stażu w Paryżu, gdzie — korzystając ze stypendium rządu francuskiego — pozostawałem pod opieką profesora André Lichnerowicza z Collège de France i pani profesor Yvonne Choquet-Bruhat z Université de Paris VI. W tym okresie kontynuowałem, rozpoczęte rozprawą doktorską, prace nad teorią Einsteina-Cartana. W roku 1976 odbyłem 3-miesięczny staż w Stanach Zjednoczonych, przebywając na następujących uniwersytetach: Princeton, Pittsburgh, Syracuse, Austin, California Institute of Technology i Chicago. W latach 1979–1981 przebywałem w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu w Kolonii w ramach stypendium Humboldta, pracując tam — głównie nad teoriami grawitacji z teleparalelizmem — pod kierunkiem profesora Friedricha W. Hehla. Po powrocie do Warszawy zajmowałem się dynamiką lagrange'owską cząstek i płynów ze spinem, a także nawiązałem pierwszy kontakt z Redakcją Encyklopedii PWN, której obecnie jestem stałym współpracownikiem.

W roku 1988 obroniłem przed Radą Wydziału Fizyki pracę habilitacyjną zatytułowaną *Dynamics of Geometry and Fluids. Variational Principles and a Cosmological Model* — tłumaczenie: *Dynamika geometrii i płynów. Zasady wariacyjne i model kosmologiczny*. Po obronie pracy i opracowaniu jej wersji przeznaczonych do opublikowania w renomowanych czasopismach, poruszony w niej temat, zostawiłem do opracowywania w szczególach moim młodszym współpracownikom: Piotrowi Chmielewskiemu, Romanowi Maszczykowi, Michałowi Sawczukowi, a ostatnio Ewie Czuchry. Żałuję, że żadnemu z nich nie udało się tu uzyskać wyników na tyle wartościowych, że mogłyby one być uznane za pracę doktorską, ale dwie z tych osób napisały prace magisterskie (opublikowane w znanych zagranicznych czasopismach), a jest prawdopodobne, że wkrótce będzie trzecia praca magisterska na ten temat. W tych czasach dwukrotnie przez krótki czas przebywałem w Kolonii, gdzie we współpracy z F.W. Hehlem, D. McCrea (z Dublina) i E. Mielkem (z Kilonii) napisałem dwie prace poświęcone grawitacyjnym teoriom cechowania.

W roku 1989 uzyskałem stanowisko docenta w wyniku konkursu zorganizowanego w Instytucie Fizyki Teoretycznej. Od 1 stycznia 1991 zostałem profesorem nadzwyczajnym UW na skutek wejścia w życie nowej Ustawy o Szkolnictwie Wyższym; od 1 stycznia 1996 jestem ustabilizowany na tym stanowisku.

W ostatnim okresie kilkakrotnie przebywałem jako profesor wizytujący w Międzynarodowej Szkole Badań Zaawansowanych (SISSA) w Trieście oraz dwukrotnie jako członek stowarzyszony w międzynarodowym Instytucie im. Erwina Schrödingera (ESI) w Wiedniu. W obu tych miejscach prowadziłem badania nad algebraicznym podejściem do spinorów, a zwłaszcza nad pojęciem indeksu rzeczywistego spinorów prostych. W związku z tymi badaniami byłem kilkakrotnie zapraszany do wygłoszenia referatów na konferencjach międzynarodowych. Inny temat spinorowy, jakim ostatnio się zajmowałem — klasyfikacja przestrzeni spinorów algebraicznych zawartych w algebrze Clifforda — zaowocował kilkoma pracami i wygłoszeniem jednego referatu na konferencji w Montpellier (Francja), ale nie doprowadził, mimo że uzyskałem zamierzone cele matematyczne, do wyników fizycznie interesujących.

Od listopada 1994 jestem członkiem aktywnym Nowojorskiej Akademii Nauk. W ciągu ostatnich dwu lat byłem trzykrotnie zapraszany do wygłoszenia wykładu na obozach naukowych Krajowego Funduszu na Rzecz Dzieci w Jadwisinie.

Moje życie rodzinne układa się pomyślnie; jestem żonaty i mam dwóch obiecujących synów.

7
Warszawa, 27 maja 1996 roku

dr hab. Wojciech Kopczyński, profesor UW